

Poul Rasmusen: Jeg tror, at den højtærede Minister har ganske Ret. Det var det, jeg sagde: der foreligger ikke en Overenskomst, men en ganske bestemt Forudsætning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov af 7. Maj 1915 om Tillæg til Lov om danske Skibes Registrering m. m. af 1. April 1892.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 935).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Dyrctidshjælp til Invalidider og dissers Enker.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 933).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Brandes): Det foreliggende Lovforslag er vedtaget af Folketinget uændret i den Skikkelse, i hvilken det var fremsat af Finansministeren. Det er et Led i de Lovforslag eller Love, som søger at bringe Hjælp under den nuværende Dyrctid. Denne Gang gælder Hjælpen Invaliderne og dissers Enker, og det fastsættes i Lovforslaget, at de paagældende Personer skal have en Hjælp, der skal udgøre en Femtedel af den dem tillagte aarlige Invalidforsørgelse. Derved vil de, der har den største Invalidforsørgelse, ogsaa faa mest, men da disse er saadanne, hvem Erhvervsvennen ogsaa er mest berøvet, er der ikke noget urimeligt deri.

Jeg kan ganske kort anbefale dette Lovforslag til det høje Ting, men jeg vil gerne tillade mig nogle faa Bemærkninger endnu i Anledning af, hvad der er sagt af Medlemmer i Folketinget, hvilket jeg var forhindret i at besvare, da jeg ikke kunde være til Stede ved Forhandlingerne. Et Medlem af det andet Ting har sagt, at den højeste Invalidforsørgelse her i Landet var 875 Kr. om Aaret. Dette er ganske fejlagtigt, det Tal gælder for Fredsinvalidider. Derimod er den højeste Invalidforsørgelse, som kan tillægges Krigsinvalidider, 1,523 Kr., og det gør dog en Forskel. Det ærede Medlem af Folketinget anvendte en overordentlig Veltalenhed for at bevise, hvor ussel Invalidforsørgelsen var, naar 875 Kr. var det højeste, den kunde naa til. Men naar det omtrent er det dobbelte, der kan tillægges Krigsinvalidider, og det nærmest er dem, Interessen gælder, er der dog noget urimeligt i at se ganske bort derfra.

Saa blev det i Folketinget nævnt, at man nu skulde gaa til en Revision af Invalidelovene — det er en Række af Love —, og der blev nævnt, at man i Virkeligheden var nede paa alt for lave Beløb. Der blev sagt, at man ikke siden 1897 havde revideret disse Love. Ogsaa det er fejlagtigt; i 1904 revideredes Lovene, og man gav 25 pCt.s Tillæg, men jeg skal indrømme, at der var fuld Anledning maaske til at komme ind paa dette store Spørgsmaal, der kræver mange Overvejelser, idet mange Forhold skal tages i Betragtning. Jeg vil i alt Fald ikke binde mig til, at jeg som Minister vil fremsætte et saadant Lovforslag, men det Lovforslag, som her foreligger, skal jeg tillade mig at anbefale til det høje Ting.

Oluf Jensen: Da Lovforslaget om Dyrctidshjælp var til Forhandling her i Tinget, blev der saavel fra Venstre som fra mit Partis Side rettet Henstilling til den højtærede Finansminister om snart at fremkomme med et Lovforslag om Dyrctidshjælp til Invalidider. Derfor ser vi selvfølgelig med Glæde, at et Lovforslag derom saa hurtigt er kommet frem, og jeg skal paa mit Partis Vegne paa det varmeste anbefale, at dette Lovforslag fremmes og fremmes uden Udvalg. Jeg tror ogsaa, at det er den rette Vej, man er gaaet, og at det er rigtigt, at man er gaaet den modsatte Vej af den, man gik, da det gjaldt Pensionisterne, at de, der faar de mindste Invalidunderstøttelser, faar mindst Dyrctidshjælp, idet Hjælpens Størrelse retter sig efter de paagældendes